

ranjene. Drevo takšno vendar krepko raste naprej, poganja močne šibe in obilno rodi. V Brežicah videl sem drevesa voščenkina, da so bila podobna votlim vrbam in utegnejo biti okoli 100 let stara.) Poletni izrastki so močni, volnasti, zeleno-rujav; sadna očesa velika in volnasta, lesna pa debela in kratko k lesu stisnjena. —

Listi: so jako veliki, pokroglasti, na zgornji strani temno-zeleni, na spodnji svetlo-zeleni in tukaj volnasti, rob je izzobčan.

Listov pecelj: debel, srednje dolg in svetlo-zelen.

Cveti: se prikažejo sredi meseca aprila (pri nas pozneje od 20. aprila). Drevo ni za podstave drugim. Rodi zvečinoma le sleharno drugo leto, pa jako obilno (navadno tako, da treba veje podpirati). Cena tržna je 8—10 fl. za q, posamezno jabelko velja 4—6 kr.

Kolikor je meni znano, ne zvrže se ta sadež nikoli.

V knjigi Dürfeldovi „Obstkabinet“ je drevo izvrstno naslikano, da je kmalu spoznaš kot voščenko, slabše pa v časopisu „Obstgarten“, kjer ni izpoznati.

Kmetovalcem in sploh sadjarjem pa svetujemo, naj se podvizajo, da svoje sadovnjake z voščenkami zasadijo, a ne s sortami, o katerih še nismo skusili, sodijo li za naše kraje ali ne.

Gospod V. Veršec na Bizeljskem nad Brežicami prodava prav lepe voščenske visokorašče po 40 kr., srednje-visoke pa po 30 kr.

Karl Valentinič,
posestnik v Laškem trgu.

Svetloba v hlevih.

Kakor človeku, tako je treba tudi živini svetlobe in zraka; ako čemo, da se razvija ter nam donaša koristi, za katere voljo jo redimo pri hiši, treba nam je, da skrbimo za oboje. Po zimi pa je v tem še najbolj treba naše skrbi.

Veliko jih misli, da je po zimi glavno toplota v hlevu, ali to ni po vsem resnica. Mrzlo seveda ne sme biti v hlevih, toda tako tudi ni treba, da je toplo v njih, da je zaduhlo, temno po hlevih. Kar se tiče svetlobe, treba je je v hlevu toliko, da najde človek brez težave v njih, če so tudi vrata zaprta, nered pri jaslih, pri privezah itd. Okna naj bodo torej v hlevih dovolj velika in snažna, da se lahko vidi skozi nje. Nikakor torej ne kaže, da so deske ali slama mesto šip v oknu.

Da ne postane v hlevu premrzlo, zato je že skrbeti ali naj se nikoli vsled tega ne zanemarja svetloba. O hudem mrazu je prav, da pustimo malo manj svetlobe v hlev, ali premalo je zato ne sme postati za živino. Vsled tega skrbi gospodar za to, da ni premalo oken v hlevu in da so na pravem mestu in kar je

tudi nekaj, v dobrem stanu. Okvirje naj se pritisne tedaj trdo v zidovje in šipe naj so vse cele; ne bilo bi dobro, če človek lahko dene roko med okvirje in pa med zid in istotako ni prav, če manjka šip ali le njih kosev, kajti skozi take luknje piha sapa in po zimi prihaja še mraz — oboje na škodo zdravja pri živini.

Solnce ne sme ravno živini v oči sijati, kajti to ji jemlje, kakor se pravi, oči; zato so okna v hlevu le tam na svojem mestu, kjer ne stoji živina z glavo proti oknu. Kjer stojé torej živali le v eni vrsti, tam naj bodo okna zadej, za živino in torej po stranéh vrat. Kjer pa stojé živali v dveh vrstah, tam naj bodo okna na sredi, tako, da oseva svetloba živali po zadnjih delih života.

Bele stene, torej večkrat pobeljene z vapnom, služijo tudi za svetlobo in kar ni brez vsega, za snago v hlevih. Pametni gospodarji zato ne opuščajo beljenja hlevov, vendar pa gledajo pri beljenju na to, da ne postane stena preveč bela pri glavah živine in to še posebej takrat, ako so okna zadej, pri vratih. V beli steni se namreč blešči svetloba, ki prihaja skozi okna in to je na kvar živini. V tacem slučaji se pusti stena pri jaslih malo bolj temna, kakor po drugih stranéh.

Gospodarji, ravnajte se potem in naj se vam ne zdi škoda skrbi in dela, ki ga je treba v tem za hleve in to skorej vse eno, ali imamo v njih goveda ali konje ali tudi drobnjad.

Sejmovi. Dne 13. februarija v Gradci, na Bregu v Ptuj in v Šoštanj. Dne 14. febr. v Račah, v Sevnici, na Ponikvi, v Brežicah in v Žalci. Dne 15. februarija v Poličanah (za svinje). Dne 17. februarija v Bučah, v Braslovčah v Podplatu in na Vidmu.

Dopisi.

Iz Središča. (Zidanje nove šole.) Kakor v Ljutomeru, tako se razmotavajo tudi pri nas razni predlogi o prostoru za zidanje nove šolske zgradbe. Že dolgo se je čutila potreba, da se nova šola postavi ali pa sedanja povekša, ker se je moral za en razred, zaradi pomanjkanja prostora v šolskem hramu najeti soba v zasebnem hramu, v katerem je tudi krčma. Ko se je v krajnem šolskem svetu posvetovalo o prostoru, na katerem naj bi se zidala nova šola, bili so vsi udje za to, naj se od gospé Kirbusove kupi posestvo tik stare šole in blizu cerkve ter samo kakih 10 metrov odaljeno od Središke meje, ter se naj na tem zemljišču postavi nova šola. Ta sklep je bil po volji vsem všolanim občinom. Toda to lepo in za šolo najprikrajnejše posestvo je g. K. tako cenila, da se je udom, katere je kr. šolski svet izvolil, naj bi se za-nj pogajali, videlo predrago. Kaj zdaj sto-